

ഇംഗ്ലീഷ് കുല

സ്രൂക്കത്താവി,
കുമരത്ത് കനിയുര് കണ്ണതിക്രഷ്ണകുദ്ദപ്പ്.

മലബാറിയക്കി

സ്വന്മകത്താവീ,
കുട്ടിയും കുത്തിക്കുള്ളു.

പ്രസാധകമാർ,
കണ്ണറ് പ്രസിദ്ധീകരണശാല,
കണ്ണറ്.

വന്നാംവതിപ്പ്; 500 കൊടു്.

വില 6 അം.

1936

കണ്ണറ് പ്രിൻറിംഗ് വർക്ക്,
കണ്ണറ്.

അവതാരിക.

സുദാമപ്പല്ലവങ്ങളും, സുഗന്ധകസുമങ്ങളും, മധുര
ഫലങ്ങളും, ക്രംഗത്യക്കാരങ്ങളും, കോകിലനാദങ്ങളുംനി
രഞ്ഞു, നിബിഡമായി പടന്ന്, വളർന്നവതനാതാണ്
കൈരളീയവിജുദ സാഹിത്യരാഥം.

അതി വിശാലമായ ആ രമനീയസമലതിൽ വട
ക്കേയററം ഒരു കോൺഡിൽ, എക്കദേശം മുപ്പു വഞ്ച്ചിൽ
ലധികകാലമായി വളർച്ച ഒരവിധചണ്ടക്കീലും, ഉയര്ച്ച
കരണ്ട ഒരു ചുതവുക്കൾ സുക്ഷൃദ്ധികൾക്കുകൾക്കു
പൂജ്യം. ചീല കാലങ്ങളിൽ അതിയന്ത്രിക്കുന്ന വല്ല പച്ച
മാങ്ങകളും, അമഘവാ പാകവന്ന മാന്യഴിങ്ങൾക്കുന്ന
ചോദ്യാ എറിഞ്ഞിട്ടോ, കൊഴിഞ്ഞിട്ടോ വീഴുകയുണ്ടായി
കില്ല എന്നും പറഞ്ഞുകൂട്ടാ.

ആ മാക്കന്തതിയന്ത്രിന്നും അടുത്തകാലങ്ങളിൽ പൊ
ടിതെഴുത്തവയാണ് ഈ “ഇളംതളിയകൾ”

“കണ്ണര് പ്രസിലികരണശലാ” പ്രസാധകനാക്ക
കൈഞ്ഞുകും നിരണ്ട ഒരു അഭിലഘശമണ്ഡായി :—ഈ “ഇ
ളംതളിയകൾ” “ചിത്രീ”കരിച്ചു്, കൈരളീയട ശാര
ദോഷവത്തിൽ ഇങ്ങിനെ തോരണ്ണമാലകളാക്കി ഉയ
ത്തണ്ണം എന്നു്.

ഉസവപ്രിയനാരായ മാനു സഹാദയനാക്ക് ഒരു
നോക്കേ നോക്കി രസിപ്പാനോ, വില്ലാത്മികളായ കട്ടി
കരാക്ക് കണ്ണത്തിലണിഞ്ഞു കളിക്കവാനോ കൊള്ളുമെ
കിൽ ആ അഭിലാഷം തങ്ക്രസാധകനാക്കം, ഗമ്മ
കത്താവിനം ചാരിതാത്മ്രപ്രഭംതന്നെ.

നീലേശ്വരം, }
19-11-1936. }

ഗമകത്താവ്.

ഇളംതാളിക്കാരം.

ഹരി, ഹരി.

(പാഠ.)

ബാലക്കുമാൻ പാഞ്ചകളിക്കുമെൻ-
ബാലകും കളിക്കോപ്പുനാവണ്ണുമെ,
നീലക്കല്ലുലു മെല്ലുയെട്ടുതൊന്നു
ബോലക്കുമുഖക്കാണ്ടു തലോട്ടുന്നു.

വാരിളംതാളിർക്കുവിരുത്തനാിലെ
നേരിയപെൻസിൽ കാത്തിക്കൊണ്ടങ്ങിനെ !

അമ്മവൊല്ലിപ്പുരാ“മധുരാക്ഷരം”
നിമ്മലനേതു മട്ടോ വരക്കുന്ന !

“രാട്ടിയപ്പും വരക്കുന്നുക്കുനേ !” ഒയ-
നിശ്ചിമാം മൊഴികേട്ട കമാരകൻ
വട്ടത്തിലോരു രേവ വരക്കുന്ന
തുഷ്ടയായമു നോക്കിച്ചിരിക്കുന്ന.

“രാട്ടിയെന്നാങ്കുടി” ഒന്നു കേ, ടതിന്-
പുഞ്ചാഗത്തെഴുതിയണ്ടുവിയം
മുന്നു പിന്നു മറിയാത്ത പെപ്പലിന്-
തുന്നുകെട്ടുകൂട്ടി ശത്രും ശരിവെച്ചും;
“രണ്ട്രാട്ടിക്കും നേർവര കോലുന്നോരു
കൊണ്ടുനട്ടിക്കും” കുന്നമു ചൊല്ലുവെ;
നേർവരചേത്രതു ബാലൻ ഹ ! ഹ ! യെന്നു
നേർവഴിയോതി, ധമച്ചിരിക്കുയായ് !

അപ്പുറത്തെഴുതക്ഷരം സ്താൻതന്നേ
തപ്പുകുടാതെഴുത്തുവാൻ നോക്കുമെ !
രാട്ടിയപ്പും വരച്ചിട്ടിനുജൂഡിൽ
കുടി വള്ളിയുമായും രജംപ്പുമായും,
“രീ”തിതെററാതെ ബാലനെഴുത്തുനു
പ്രീതിയിൽമുങ്ങി മാതാവു നോക്കുന്ന !

അമ്മവൊല്ലിച്ചു തിണ്ണും ഹരിം ഹരിം
അമ്മകുന്നം പരഞ്ഞതു ഹരിം ഹരിം.

പച്ചകിളി.

(താംട്.)

പച്ചകിളിയൊന്നു പാറി—യോങ്ക
കൊച്ചുശേരുക്കേതോപ്പിലേറി;

ചാമ്പാടിയപ്പോഴാം തീപ്പി—കൊന്തു
താൻ ചാട്ടുമ്മരം ചോല്ലി.

ചാമ്പാടിയപ്പോൾ വീണി—നൃം-
ചെമ്പായമൊന്നാണെ പൂണി.

ശാരികപ്പെട്ടലവിന്റെമോടി—കണ്ണി,
മാത്രമും ചെന്നക്കുടി.

ഉഞ്ഞതാലിലാടിത്തുടങ്ങി— കിളി
ചാജത്രു കൂഴിത്രു കുല്ലങ്ങി.

തന്ത്രപദ്ധനിയക്കാവിൽ—പല
ചെന്നവിഴിംചാത്തിയന്നിൽ,
അങ്ങളിങ്ങളം താൻ ചെരിഞ്ഞു,—ചിറ-
കങ്ങിനേ ഭാഗ്യം വിരിഞ്ഞും;

ക്കുട കൗർത്തരിഖിഡ്—ഹോലെ
തങ്കളും പിമ്മി വിടൻ.
ചാമുഖാംഫുമൊട്ടലത്തി—ചെറു-
കൊമ്പിയേംമയ്യുള്ളതായ്ക്കി;
വിശപ്പില്ലിക്കുള സ്പഞ്ചി—മണം
വിത്രുതമിങ്ങിനേ കാട്ടി.

അക്കംന്നതോപ്പിട നീക്കി,—മെല്ല—
യക്കിളിയേംയത്തിനൊക്കി.

കിളിയോലമാറി.

1. *കിളിപ്പയ്യോലവെ വള്ളെന്താരങ്ങൾ—
ക്കളി എശ്ശേവത്തിൽ നിലകൊണ്ടുമെല്ലവെ,
തെളിവാന്നയൻ തൊഴുകയുരയത്തി നീ—
രൈളിചിനിവാണു ചെടു നാളികേരമെ!
2. കഴക്കനിനിനൊമഴവന്നു, നിത്രവും
തഴക്കനു നല്ലകളിൽവായു സാദരം
മഴതിങ്കളും, രവിയുമൊന്നുഹോലുനിന്—
തൊഴുകയും വിടത്താവെ വള്ളന്നിട്ടനീ.
3. കിളിയോലമാറിയിളിതായ കോശള—
തക്കിർമാലകോത്ത് പലകെകകൾക്കൊണ്ടുനീ
മിളിതല്ലും കഴിയിൽനിന്നുഹോജി വൻ—
തെളിവാന്ന് വകുവലയം ചമക്കൈയായ്.

4. കനകക്കരിന്മാർട്ടിപോലെ നീണ്ട നീ—
നന്നമലക്കരത്തിലിളിക്കും ദളങ്ങളാൽ
ജന്മാനസത്തിലെഴുതുന്ന ഭാവിയു—
യിനിനീതങ്ങന്ന ശ്രദ്ധാം ഫലോദയം.
5. ശിത്രുവായനിന്നൊ ചുരുളഞ്ചിക്കവാൻ
പത്രുചാളിയുണ്ട് ബഹുവൈരിയെങ്കിലും;
സപത്രുഭാശാഞ്ചം നരനുണ്ട് നിന്ന് യഥഃ—
പിത്രുനാത്മിയായ് കൊടിയവേലികെട്ടുവാൻ.
6. ബലമേകിട്ടനോരമുതംനിറങ്ങത പോൻ—
കലശങ്ങളെത്തു എദയത്തിൽവെച്ചുനീ,
തലനീൻ്റെ കല്പത്തവായ് യങ്ങനാനിന്ന്—
നിലനില്ല മനിതനിവിലോപകാരകം.

ചൈകിളിയും, പുങ്കയിലും.

(മരഞ്ഞി.)

ചൈകിളിയുടെ ശേരാദ്ദു :—

മാത്തിളിയംമാനാളിർക്കൊന്മുഹററിച്ചുന്ന്—
അള്ളെന്താലാട്ടമാട്ടം കേട്കിലമേ !

എന്തെ ! നിന്റപാട്ടിനീമായുണ്ടു, മീമാവിന്റു—
പുന്നേൻ്തുകന്നാളിൽ വീഉത്താണോ !

കണ്ണരസായനമുണ്ണികളുമിരു—
വണ്ണംപാടാൻനിൽപ്പു കേടംക്കംതോടും.

ഭ്രമിക്കിക്കിന്നിമാലയായ്ക്കിള്ളുമീ—
ധ്യാദയത്തരംഗിന്നീ ശാന്തപ്പോല്ലും

നിന്റപാട്ടപോലേതുമാവാഞ്ഞതാവുക്കും
കൊന്ധാൽവിലക്കന്ന നിത്തിവെപ്പുണ്ട്.

ഇതുഡ്യുരമാം നിന്റപാട്ടപാട്ടവാൻ
എതകാലമായ്ക്കൊന്ന യത്തിക്കന്ന.

പെങ്കിളിയീവല്ലോ ചോദിച്ചുനേരു—
എക്കാക്കിലംപാടിയുന്നരമായോ:—

ഹാമൽകിളി! നിന്റെ ഗാനഭാഗാജാർക്ക്
പ്രേമതരളിമാം വീണാഗാനം
ഒംഗരേയാഴകുംനിന്ത ചോദ്യമിത്രനെ
സംഗീതഗംഗാതരംഗമല്ലോ!
മാതാഗീദേവിതൻ തുക്കയ്ക്കിലാഞ്ചന—
നീതനെ സംഗീതത്തേൻകുവല്ലോ!
പച്ചനിറംവീത്രം വാലും, ചിറകും, മി—
പച്ചിലമൊട്ടാത്ത നിന്തമെഴുലിയും,
കണ്ണത്തിലീശപരിമാത്തിയ മാലയും
തൊജിപ്പുഴുങ്ഗോൽക്കും നിന്തപുക്കോക്കും
കൊഞ്ചിക്കഴിവയേരോനും വനിഞ്ഞേൻ—
നെവുലിപ്പിപ്പുനിന്ത ഗാനംതോറും.

തക്കുടാന്നിന്റെ പാംശാലാപറി—
പുക്കിലമാവാത്തോരല്ലുാസത്താൽ
ആത്രയും പാവനം മോഹനം നിന്തഗാനം
കുതിമമല്ലിതു നൈസ്ത്രീകം.

“വിജയനാരജനാന്മം കാശനാകാലമേ
വിജത്താന സാധുതപം തീര്ത്താവു.
നല്ലശിക്ഷചെയ്യു പണ്യിതനും തന്തക—
വില്ലുവിശപാസമകാലങ്ങാളും”
കാളിപ്പാസനേവം ചൊന്നൊയ വാക്കുത്തൈ—
ക്കാളിഞ്ഞിനിയെത്തുറപ്പുവേണ്ട!

എതിരിങ്ങ, തേരു, വാഴപ്പുഴു, രസം-
മുനിനിൽക്കാന്തക്കരിന്പിൽച്ചാറു,
ഹമ്മാവിൻ്പുഗോതനമമയാം ഭ്രാഹ്മി
അമിശ്രതിപ്പാലായുന്നുകൈക്കനം.
മാതാവിൻ്മാഹാത്മ്യം വാട്ടകതന്നായാം
പെപ്പത്താമലാംനമുകൈന്നാംകുർത്തും.
മാനസമഞ്ജിങ്ക പാഠതുചലിക്കാതേ
സൃഷ്ടേതൻപാന്തതിലെന്നവണ്ണം,
ആനദക്കാതലാം മാതാവിൻ്വിത്രഹ-
യ്യാന്താൽനേട്ടം ലഹരിഗാനം
അമ്മയും, മക്കളീ ലോകക്കം തുള്ളിയാം;
അമ്മയും, മക്കളും രണ്ടപ്പല്ലേ.

പുഞ്ചാഴികരം.

(കേക.)

എപ്പോഴും പുലച്ചിലിശപരസ്യാതവോലീ-
 സ്സപ്രഭാതത്തേത് കാട്ടിത്തയന്നു പുഞ്ചാഴികരം.
 അമിത്രിഗ്രഹവാനേയ ത്വിച്ച ഏവവരത്തി-
 പുഞ്ചാഴിജാവ മെഴലിയിൽ ചുട്ടന്നതും,
 ചെവേവാരകവിളിനാക്കിടയിൽ പുഞ്ചാക്കിനാൽ
 പുഞ്ചിരിതുകനിതു കല്പണിക്കൊഞ്ചി, കൊഞ്ചി.
 പിറകിൽ ചലിക്കുന്ന വാലു, മിച്ചിറകൾ-
 പ്രതിതിന്തിരത്തുടപ്പിച്ച പുഞ്ചേലയല്ലോ.
 പ്രേമസിന്ധവിൽനിന്തും കൊച്ചുപാൽത്തിരകളും-
 മോമന്ത്രപ്പത്രങ്ങൾതന്ന് നമ്മശ്ശ്ലാഹം കേട്ടും,
 പുത്രവാൺസല്ലുമേരും ധർമ്മാരജങ്ങളും തന്ന-
 പത്രംകൊണ്ടിടയിടേ വിന്തുന്നു, തലോട്ടനു.
 മിത്രങ്ങൾ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ ദുരേന്തനായക്കനാ-
 പുഞ്ചാനം വിവിധമാം ചോദ്യവും, മുത്തരവും

വീരഭാവത്തോടു കീഴ്ന്നാണ് വലിഞ്ഞതു നി—
നാരമ്പുകളും പൊക്കിത്താരമും സ്വർത്താലെ,
ഗംഭീരമധുരഭാഷ്യം വായ്പുന്തു തുടങ്ങേട
കുറിനിപ്പാൻ താഴികക്കടങ്ങൾ കുക്കുങ്ങൾ.

അമഹ്മുദോരുന്നമ്പുക്കേവമിപ്പു ജോഴികൾ
മുഹമ്മദുമയ്മം പറിപ്പിക്കുന്ന നന്ദിയ്.

രണ്ടുവുകൾ.

(ഒന്നും)

“കരയാല്പാ കണ്ണരു ! കരയാല്പാ കണ്ണരു !
കടൽ നീനി നീനിക്കരക്കട്ടത്തുനാം.
കരഞ്ഞു നീ കണ്ണീർമഴയാലെന്നു
കടലാക്കാ,ലുതു കടക്കവാൻപണി !”

“തുംഞ്ഞു തോന്തിയായൊഴുക്കമെന്നാമേ !
മഴയിതാ വീണ്ടും വരുന്ന മുക്കവാൻ ;
ഇഴഞ്ഞുപോകമീ “നിലത്തര്”യും സേകാ
മുഴക്കിലുംഭയ, മതായില്ലല്ലാനാം !”

“പ്രൂഢിയം വന്നാലും മരിക്കയില്ലനാം
അഴിതിമാതാവിൻ ചുമത്താങ്ങംകാലം ;

ഇഴംതുപോക്കിഞ്ഞലജ്ഞുകൾക്കിടയിൽ—
മഴുണ്ടാക്കണ്ണരെ ! സമലമാറംവന്നാൽ”.

“ലൈച്ചുകൊണ്ടിരാ വരുന്നിതെന്നാമെ !
അലച്ചു ചൊണ്ടുനാ വലിയ കുന്നകൾ ;
സമലംപരുംമുന്നേ കയത്തിവന്നുമെ
ഞൈച്ചിടാതുണ്ടാ മടങ്ങിപ്പോകുന്”.

“വെറുവൊള്ളുക കണ്ടു പരുങ്ങാലുക്കുന്നേര !
ഗിരികളിലും നൃംനീർപ്പോളുകൾ.
കയക്കിലുമെന്തുരു തടിതൊട്ടാലുവ
കയത്തിലാണ്ടുപോമലിതു വെള്ളു മായ്”.

“വരുന്നിതോളുങ്കൾ പലവിധം നിന്റു
തിരുവത്തിക്കലടിക്കവാനമെ !
അമംചുണ്ടാനീരാറിക്കഴിഞ്ഞുപോകും നിന്റു—
ചുമലുതാഴാൻഞ്ഞാൻ കനത്ത കെട്ടുമായ്”.

“മനക്കുതെത്തുചെരുന്നിക്കീണ്യാളുങ്കൾ
മലാര്പ്പിലേയുവിയാറുകൾ.
കനക്കുമോകായലതയ്ക്കു, നീയെന്നു
ചുമലിൽവാഴ്വതെന്തു തണലിനാലുണ്ടോ !”

ഇരവെള്ളു കുടയു കടന്നപോകും റ—
ണ്ടുന്പുകളേവം നിജസ്ഥലംപററി.

പ്രകൃതിസ്ഥാനം.

(രക്ക)

മുകിൽമാലകളിലെ വാനിടങ്ങിങ്കാണ്ഡു
പ്രകൃതിയഴിച്ചിട്ടും കേശപൊശജാലുതരു.
സപകരംകാണ്ടക്കേശം ചീകവേയിരുത്തിര
സുഗമം മിന്നനിതാ സീമന്തഭലവാവലി;

എന്താന “കട്ടകടേ” കേരംകകനന്തഭല
പോതിച്ചു വീംത്രും പുള്ളകംഭാദ്യോധ്യമല്ലോ ?
വാസ്തവം ! അതേ ശരീ ! ദേവിതനാഭിശേഷക-
വാരികളിതാ പാരിൽ ധാരധാരയാശ്വീഴ്വു.

കഴുകിത്തെളികിലും നന്ദവരിത്തുച-
തിശക്കേറിനപത്രഭാസ്യവമുഖിബും
തടവത്രവിച്ചിംഭാനിശ്രപാസഭാവാമിഞ്ഞ
കടനം വീശീടുന്ന ശ്രീതള്ളപ്രഭജനൻ.

ദേവിതനാഭിശേകവാരിതന്പരിമല-
മാവിർഭവിച്ചു മല പിച്ചുക്കുപ്പജ്ജാലിൽ
വാല്പിഹാ ! ഇലപുള്ളമെങ്കിലുമിതിലുമാം-
തീതിമ്യാരകൾകിട്ടിത്തോഷിച്ചു നിരാകലം.
ഹസ്തനിരകളിൽതീതിമ്യാരകളേറു
നിർവ്വതികൊഡിവു സസ്യ ചുളിഗോത്രമങ്ങളാൽ.

രൈ റഹമാലാ.

(കേക്ക.)

പാവനത്തിങ്ങേനിപ്പുലെളാളിപ്രവാഹത്തിൽ
പാരിടംകിക്കളിപ്പിക്കുന്ന വാഗീശപരി!
സൗരഭ്രംബങ്ങൾവീശിസ്തുവര പ്രസൂനത്തേ
സാരവത്താക്കിട്ടുന്ന തേൻകഴിവുന്നവള്ളം
നിന്തിവച്ചിയുടെ സർക്കുപാമുതമല്ലോ—
തെന്നൊരുത്തിയുമോ ! സംശാര സമുദ്രത്തിൽ

ആവിശ്വേ ! ദേവത ! നിന്നോക്കണ്ണറിയവാ—
നീവിശ്വം യത്തിക്കവേ മുജരിഷ്വാകാരമായ്.
ആകാശം നീണ്ടം നീണ്ടം, പരന്നം പരന്നം നി—
നാകാരസാമ്പുകിട്ടാൻ യത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ
ആക്കലാനമീഡിബ്ബു നക്ഷത്രശിശ്രവദ്ധ്—
മാകാശരൂപവിക്രബാരുതിച്ചിരിക്കുന്നയ്
സവ്‌ചേതനത്തിനാം ചേതനാായ നിന്നോ
സവ്‌ദാ കണ്ണത്തുഖാൻ തുച്ഛിക്കേ ജഗത്തുംാൻ,
“ചവവുലാസപഭാവമിക്കാണുന്ന ഇഗ്”തെന്നു
സമ്പരിച്ചുതീട്ടുന്ന ഉമ്മസ്പരശഭൂതം.
മുരുളിവുറക്കവും, വെളിയിലുണ്ട്‌യും
മുരുഗവുമേവമൊരുപോലവേ കാട്ടാൻ,
മാഹാത്മ്യമേറം നിന്നും വിവിത തേജസ്സിനായ്
സാഹസം നിരന്തരംചെയ്യുന്ന മാത്രാണ്യനെ
കേവലം ജ്യോതിമ്മയങ്ങളനായ്‌ക്കണ്ടി സവ്—
ദേവമാനഷതിന്തുപറ്റും കുപ്പിനിൽപ്പ്.

ഈവിധം മരണിച്ചു പാരന്ത്രം വിജയം
ഭാവുകാസ്തം ഇയിച്ചിട്ടു നിരന്തരം.

കായികം, മാനസികം, അച്ചുരാത്രികവുമേഖം
സ്ഥായിരോഗാക്കിത്തരം മുന്നല്ലോ വില്ലാഭ്രാസം.
കായികാഭ്രാസം തുഷി, കൈത്തൊഴിൽ, കച്ചവട-
മാസിനല്ലാരെന്നും, സന്ധവത്തും തങ്ങന്തെ.

ശാസ്യപാഠം, നീതിപാലനചിത്രാദിയാൽ
കുത്ത് സർവ്വബിപ്രഭം മാനസികാഭ്രാസമെ,
സർവ്വമീശപരംക്കൽ സമൃദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന—
നിന്ത്യാനാശിക്ഷയല്ലോ നിന്നുംഹാല്ലാത്രികം.
ഈമുഖ്യരത്നങ്ങൾക്കുംസ്ഥാഷിപ്പൂർവ്വവരടിനേരുകൾ
നാമനാശപിക്കിലേ നിത്യ തുഷ്ടരായ്വതു.
പണ്ഡിനമുാടകക്കുറിലുാളുള്ളാരിജ്ഞപമാല
കണ്ണത്തിലനായുവിൻ വില്ലാത്മിത്താജ്ഞാളി !

മുഹമ വരുത്താലുള്ള കായികാഭ്രാസമുലം
കമ്മസാമത്ര്യം, ദഹാരത്രടിപ്പും, മിനക്കവും,
ശാസ്യപാഠത്താൽ സദാചാരത്തിൽ ശുശ്രമുലം
ശ്രോതുരൂഷം ചാരണാശം, മൊത്തക്കവും;
ഈശ്രപരചിന്തുലം സർവ്വം സഹിക്കുന്ന
ശാശ്വതപ്രേമഭക്തി ലഹരി വിലാസവും
ചുജ്ജിച്ച ഫലിപ്പിക്കം നിങ്ങളാണല്ലോ പാരിൽ
കല്ലുകത്തെതകൾ മേലിൽ കാംക്ഷിതപലമേകാൻ.

പാംശുലയിലേ പുച്ചുടികൾ.

(കാക്കി)

വെട്ടിത്തൊഴിത്തെ നിൻ ഹരതലമുടി-
ക്കെട്ടിൽ പുതുമലർച്ചുടി നീ മാലതി !
കട്ടിക്കളികൾ പലതും കളിച്ചു പു-
മൊട്ടണികാട്ടിച്ചിരു സൗക്രയോ !
കൊച്ചുമെമ്പുറു വിയത്തിനോ നിന്റുമെങ്യു-
പുച്ചത്തണിയിതിൽ കാഞ്ഞ നീർത്തുളികൾ

അപ്പുങ്കിലോ നിന്റെ ചാട്ടവാം വ്യായാമ-
സ്ല്യാലുവം കണ്ട തുഷ്ടൻ സമീരനൻ.
ആകാശഗംഗയിൽ നിന്ന് വരുത്തിയ
ലോകാദിരാമപ്പനിനീർ തളിക്കുന്നോ !
ഹാമലീവല്ലിച്ചട്ടികൾ നിന്ന് തോഴിംഗാർ
ഇന്നമട്ട മറുള്ള വയും കളിക്കുന്നോ.
പേണ്ടകട്ടികൾ നിങ്ങളില്ലാംശാലയിൽ
കണ്കക്കുകേണ്ട ചേന്ന് നിത്യം പറിക്കുന്നോ !

ങ്ങാല്ലോചയയുള്ള ഒട്ടമ്മയേ ഭംഗിയായ്
ചീപ്പുകൊണ്ടറേ ദോതുകൾ മിനക്കിലും
പാല്ലു പുഞ്ചങ്ങൾ ചുടാതിഹ വ്യായാമ-
വിപ്പുവിട്ടും നൽ ചെടികൾ ബഹുവിധം
ചോല്ലും, വെള്ളല്ലും, കുള്ളുമെഴും തുട-
തേതാല്ലു കുപ്പായ മണിത്തുള്ള വരിവർ
ശാഖാജംനീടി നീർത്തുള്ളിയാംപുന്തി-
തേകാറുമായടിക്കുന്നാരാണ്ടകട്ടികൾ.

ഇംഗമക്കട്ടികൾ പാംശാലജ്ജകം
നിങ്ങൾ പുരത്തെഴും സ്ഥാവരക്കട്ടികൾ
അല്പാപകനാർ വെള്ളിച്ചുവും, കാറുമീ-
യല്ലാനപാംശാലക്കുകം നിങ്ങളെ.

പത്രപുടങ്ങളാം സത്രപുന്നുക്കങ്ങളെ
സ്വീജിച്ചും വിടത്തിവായിപ്പിപ്പിപ്പില്ലെന്നോ !
നിറ്റിബുരായ് നിങ്ങൾ നില്പതല്പാപക-
നിസ്ത്രക്കുത്തതോപാപങ്ങൾം ഗഹിക്കുവാൻ.

സ്ഥായിപ്പുണ്ടം വില്ലപ്പൂർണ്ണ നിങ്ങൾ പുന്നകം
വായിപ്പുത്തം കേരളത്തു മമ്മരക്കെതിവാൽ.

വിശ്വവിദ്യാലയം നിൽച്ചു പരസ്യര-
വിശ്വാസമാക്ഷം പരിപ്പാൻ നമ്മക്കില്ല.
ഇത്രപരനേകനിപ്പാംശാലാധിപൻ
ശാശ്വതാനന്ദമിപ്പാംത്തിലെപ്പലം.

റാമീണ സംസ്കാരം.

തൊനൊയെ നാഗരികൻ മേധാവി പരിജ്ഞത-
 മാനവനാരിലഗ്രേസർപ്പമാണിപ്പുവൻ
 അത്യാദവിഹാരങ്ങളോക്കെയും പലയന്ത-
 സാഹായ്യമുലം ഭജിച്ചെത്തരുയും സുവിപ്പുവൻ.
 റാമീണജനങ്ങളും ഹാ ! മുഹമ്മദുയരഹമം,
 ഭൂമിയിലടിമകരം നാഗരികനാക്കന്നം,
 ധിക്കരിച്ചിരന്ന തൊനൊയനാളിയാത-
 ത്രിക്കിൽപ്പോയകപ്പെട്ട വൈയിലിൽ നടന്നേരേ.
 ഓല, പുല്ലുകൾ മേഖല പലചാഴ്ചക്കിൽത്തോറ-
 മാലകൾ പത്രക്കളും, മന്ത്രപ്പത്രക്കളും
 ദത്താക്ഷിംഘ് വാഴ്വു; തൃഷ്ണിയും, ദത്താട്ടജജ്ഞാളം
 സ്വപ്നമതയവക്കാങ്ങന്നരവും കൊട്ടപ്പീലാ.

പാളങ്ങാപ്പിയും ചളിച്ചുരഞ്ഞ ഫേറവും മു-
ട്ടോളമെത്തുന്ന ജീണ്ട്രത്തിനിയുമണിഞ്ഞവർ
പാടത്തിൽ നകംവൈച്ചു കാളിക്കരക്കാപ്പുംനട-
നീചവാൻമാത്ര മറിഞ്ഞീചന ഭമ്മുത്തികൾ.
കണ്ണട, വെള്ളിഷർട്ട്, വേഴ്ചിയും കടയുമായ്
വണ്ണക്കേശനായ് ചാരമീശയും പൂണ്ഡാരെന്ന
കണ്ണടക്കാതനേക്കി, എന്നമാവിധാതാന-
പ്പൂണ്ണനാരയുംനോക്കി നിന്നപോയ് ക്ഷീണിക്കിലും.

അവരിലെരാഹിവന്ന പെട്ടുന വിനിതനായ്
വിവശ്വാവമെന്നനേനാടു ചോദിച്ചുതേ
ഗൈരവം വിടാതെന്നാൻ “കളിക്കം വിശപ്പിനും”
ചാരേവല്ലസൗകര്യമണായാൽ കൊള്ളിബുന്നായ്

വരികമഹാശയ ! വിശ്രമതിനുഭവാ-
നരികേകാണനോരിച്ചുനമലക്കാടിൽ
എപ്പട്ടക്കേജാലി കൈവിട്ടിമിപ്പുജക്കേവം
കോപ്പിടിതാറാമീണനപരിജ്ഞതന്നരൻ.

ജീവകാരിസ്ഥമാണ തന്ത്രത്രനിജുദയന
പ്രാവമന്നനെന്ന, ദോന്ന മിണ്ണാതെപരിപ്പിച്ച
കാവിലേക്കെത്തിയപ്പോൾ തന്നയാമേനസ്ഥലം
തുവിയെൻ മനസ്സിലും, മഹാലിലും, ശാന്താമുതം.

ദേകാളിതൻ ക്ഷേത്രമററത്തിൻ ചുറ്റപാടം
ദേമായ് തമിൽക്കട്ടിപ്പിനന്തര വല്ലിച്ചറി
പൊഞ്ചിനില്ലെന പല മരഞ്ഞൾ കരയ്ക്കേണ്ട-
തങ്ങിന വിശാലമാം തകാകമാനുകുണ്ടായ്.

“കുളിക്കാമിരഞ്ജി”യെനോതിയറുംനീണൻ, താൻ
“കുളിക്കാൻ വെള്ളേമെങ്കിൽക്കൂട്ടിയിൽപ്പുണ്ടാതെ”
“പബ്ലിപാവിച്ചണ്ണിയാണെന്നു, “ശരി! ശരി!
നല്ലെന്നു! പാവിച്ചണ്ണിതന്നിലോ കുളിക്കേണ്ടുണ്ട്?

“പട്ടണക്കാരന്മേഖകൾക്കാട്ടിൻ സ്ഥിതിഗതി
യോട്ടുമെയറിയില്ല, താന്ത്രമോമംിച്ചില്ല;
അക്കറമനേരുടിയിക്കൂട്ടിയിലെവെള്ളേ
മൊക്കെയും പാവിച്ചണ്ണി മുടിയുപോലെതന്നു.

പൊരുക്ക മഹാത്മാവു! കുളയാഭൈർക്കററംതാൻ
പരന പാവിനീകി നീങ്ങം താൻ കാട്ടിത്തരാം
അതും ക്ഷമാശീലൻ ഗ്രാമീനൻ പാവിച്ചണ്ണി
സത്പരം നീക്കിയപ്പോരു കണ്ണിതാൻ ശ്രദ്ധം ജലം.

ആക്കണ്ണുമുത്തരതിലിരഞ്ജി; മുഞ്ജി, നീന്തി”
സപ്രീതുവിവേകനായ് വില്ലയിൽ കുളിച്ചുപോക
ഇളംനീർ, പാഞ്ചസാര, യവിലും, പഴങ്ങളും
കുളിതീന്ന് വാരഞ്ഞറ മുവിൽതാൻ കണ്ണിത്തടാ.

പ്രത്യേകിപരിതന്ന നമ്മുലപ്പോലുപോലെ
സുകൂതി കുക്കൻതാൻ നല്ലിളംനീരിൽജലം
അവിലും പഴങ്ങളും, കൊണ്ടെന്നറ വിശ്രദ്ധം തീ-
ന്നവിളംബിതം തുള്ളി നേടിതാൻ സഹ്യംനായ്’.

സപ്രച്ഛീയാതിയുത്തിയിൽ മുഞ്ജിനീന്നാരനേരം
മെച്ചുമെൻ ഗൈരവം താൻ കണ്ണില്ലത്തേപാഹോയി

ഇതുയുച്ചപകാരം ചെയ്തിന്ന് പ്രതിഫല-
മദ്ദേഹത്തിനായ് ആചരണാന്താനടക്കവേ.

“എന്താന മാരാശയാ ! ഭാവിപ്പു സഹോദര
ബന്ധം വിജ്ഞകയെന്നോ? തുപ്പമിക്കാൾക്കായോനാ”.
അപ്പാളത്താപ്പിവെച്ച ശിരസ്സിൽനിന്നീവണ്ണം
മരുളതൻിവാക്കുവും, തച്ചിഷ്യനാക്കിയെന്നോ.

സഹജപ്രേമാക്ലഗ്നാമീണസംസ്കാരമേ !
മഹിതമുനിക്കല ചാരന്വയ്ക്കുമേ ! തനാഴാം.

പാവാരി പാവയും കളക്ക് നം.

- 1 “അട്ടത്തിരിപ്പുണ്ണായ ഗഹപരം വൻ-
പാരയ്ക്കം നല്ല റഥംകനക്കെ;
മന്ത്രവം ചരിക്കാതെ ഹിമാലയത്താ-
ഴീപ്പുറഞ്ഞിരുഹ രൂപത്രേ.
- 2 കളക്ക് കാഭേഗതി ! നാട്ടിൽനിന്നും
കവന്ന് വിത്തങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കാൻ;
കയ്യാമേരുക്കാതെ കളിച്ചു കാലം-
കഴിക്കവാൻ കാട്ടായ വീട്ടുനെന.
- 3 ആ ഗഹപരക്കണ്ണറയിൽക്കെന്ന
മിണ്ണാതിരിപ്പുണ്ണായ നല്ലകളക്ക്‌ന്;
പരബന്നാരക്കുരിക്കളിപ്പുമാനിൽ
പരദന്ന കരാച്ചിടയായ് വിടാതെ.
- 4 പാൽ വെള്ള നൈജുനിവ കട്ടതിനു-
കളളി സ്ത്രീ മെയ്യുണ്ണായ കാന്തിപ്പുണ്ണം !

കാടൻ ലെർത്തേൻനിരക്കൊള്ളിച്ചെയ്യു
കടനാലിന് മേനി കൊഴുത്തത്തല്ലോ!

- 5 പ്രഭാതകാലംമുതലവന്തിയോളം
തന്നുട്ടരക്കാവലിനാക്കിവീരൻ;
ഇങ്കുറയ്ക്കിലിൽനന്ന്, രാവിൽ
ക്കണ്ണംപായം നിരപിക്കുയാവാം.

- 6 സവേതതന്നേക്കം നിധികംഡോയ-
സ്റ്റീഹയ്ക്കത്തെത്തരു കിടപ്പുത്തണ്ണാം!
അതിനു ലക്ഷ്യം ചുറവിൽ കിടക്കം-
പാത്രങ്ങൾമാത്രംമതി പാത്രക്കണ്ണാൽ.

- 7 യതാത്തിനായ് ദീക്ഷയെയാരാഡക്ക, തിന്റെ-
പലം ഭജിപ്പാനപരൻ ജഗത്തിൽ;
ഈ നീതിയാൽ സ്വപത്തപരങ്ങയ്ക്കിനും
കിട്ടിക്കില്ലോ, കക്കകില്ലോ സമാനം.

- 8 എന്നല്ല, കളിക്കുന്ന ധനം കവന്നാൽ
ദോഷം തരിവില്ല, മുണ്ണേറിക്കുട്ടം;
മികച്ചുാരിക്കിള്ളി നേവെന്നൊന്നിങ്ക
രാജുപ്പെട്ടുതുകളിൽ മുമ്പുനേടാം.”

II

- 1 എവാനിനച്ചിതോങ്ങനാളോരു വീരചോരൻ
“പാവാരിബാവ്”മഹയിൽ സുസമാധിക്കൊരാംകേ;
തേവാരസാധനമൊരുക്കക വിപ്രകൃത്യം
ദേവാലയത്തിലതു കക്കക ചോരക്കുത്തും.

- 2 നിശ്ചയമുലം വിമലവിഗ്രഹമെന്നവണ്ണം-
മത്താപസേരു നിൽപാധികനായ്ക്ക് പലിക്കേ;
ജന്മക്കൾക്കെല്ലായും ശ്രദ്ധാഗ്രൂഹം “വാസനാ” സ്ഥ-
പജ്ഞാച്ചന്നങ്ങളും വിടേക്കരിതുള്ളിയില്ലോ.
- 3 നിത്യംവരുന്ന പല ഭക്തരണമുന്നനാ-
പാതുങ്ങൾ തന്റെ വിലസുന്നതു കണ്ടിക്കുള്ളൂർ;
തെരെറുന്ന ക്ഷക്ഷവതിനൊറിലിൽവിത്തബന്ധം-
നോക്കിപ്പുതുക്കേയൊരു ചാക്ഷമെഴുത്തെടുത്ത.
- 4 “ശാന്ത പരം വിജനമിസ്മലമിങ്ക് വേഗം
വന്നീട്”കെന്ന ചെറുപുണ്ണിരിപോലെയും;
മിന്നിത്തിള്ളിക്കുമാളിച്ചിന്നിയ പാതവുങ്ങം-
തന്നോട് ചേന്നവനവയ്ക്കുയും കയ്ക്കാട്ടത്ത.
- 5 ശാഖം സമാധിയിലിൽനന്ന മുനീശ്വരരക്കുറ
ഖാല്ലുപ്രകാശമതിട്ടയ്ക്ക് ദ നോക്കി മരം;
തന്മുളിലും, വിമലഭാജനമെണ്ണിയെണ്ണി-
തന്നുചാക്കിലും ചതുരന്തങ്കു നിറയ്ക്കുയായി.
- 6 മിന്നംകലം, നിലവിള്ളക്കകൾ, പഞ്ചപാതം,
പുത്രക്കുമാന്ത, പലകിണ്ടികകളുന്നിവരായും;
അംഗ്രാക്കിനമുള്ള വയദം, പരിത്രജ്ഞികകാണ്ട
തന്മുള്ള വും സപദിവിത്രം, ചിരിച്ചുകളുള്ളൂ.
- 7 ബ്രഹ്മാണ്ഡമൊക്കെവെ മനസ്സിലടക്കിതീരു-
യ്യാനേനക്കുബന്ധനമിയന്ന മുനിക്കുത്തല്ലും;
പാതും നിരച്ച നിജഭാണ്ഡമവണ്ണപാശ-
ത്താലേ മുരക്കി നിലകൊണ്ടു നിതാന്തരാന്തന്.

- 8 ഭാരം പരം പെരുക്കിനില്ലോരു പാതുഭാണ്യം
പാരം തെരുങ്ങിയവനൊട്ട് കനിഞ്ഞതുടക്കേ;
തിണ്ണം “യെല്ലംയല്”രവങ്ങൾ മുഴങ്ങി! തെട്ടി-
ക്കള്ളംജീസാ മുനിമിഴിച്ചു! സമാധിവിച്ചു!!

III

- 1 തിരിത്തുമുനിനോക്കവേ ഹ! ഹ! ഹ! മിനാലോ
നോടിയു-
ക്കുരിഞ്ഞതമെ വിറച്ചുതന്നകപടവുത്തിയും,
ഭാണ്യവും;
എറിത്തുമുനിമുവിലിട്ടവനൊരോട്ടമോടീ! മന-
സ്ഥിലിത്തു പിരക്കേണ്ടം മുനിയുമോടിഭാണ്യ
തന്താട്ടം.
- 2 “സദ്ധാരണ! സദേ! ഭവാൻ സപദിനില്ല
മതസാഹസം
സഹിക്കക വഹിക്കനിന്നമഹിതഭാണ്യ”
എന്നചുമായ്;
പരഞ്ഞുമുനി വിനന്നായും, യടിത്തി പാഞ്ഞതി-
തക്കളുള്ള നേ
കടന്നപിടിക്കുവാൻ തന്നെനെ പിതാവാംവിധം.
- 3 ദൈറ്റപലായനപ്പുമിതനായോരാജ്യാരനേ
നിതാനക്കണ്ണാഡിപിടിച്ചുനിൽത്തിക്കണ്ണം;
“സഹിക്ക മമസാഹസം തവസമുള്ളം താൻവുമാ
തടഞ്ഞതാരപരാധി”യെന്നാരുളിവാത്രു ഹാ!
ക്കള്ളനീർ.

- 4 വിളരുത്ത് വദനംപരം ബധിരനായോരക്കെങ്കിലും പ്രിടിച്ചുമകലക്കി, യാ മനിച്ചുണ്ട് ശാഖാമുഖാ; “മടിക്കൈതെട്ടുകന്നിൻവിമലഭാണ്യ” മെനോതിയസ്സാന്തപ്പനഭാന്തരേ പ്രത്തിശാന്തനായപ്പെട്ടുമാൻ

IV

- 1 അയസ്സാന്തസ്സർാലോര വിശദസ്സചിക്കസമമാ-
വലനംബായ്ക്കു ത്യടിതിപരരഹചതന്നുലഹരി!
നമസ്സാരംചെയ്യാന്തുവരു സാഷ്ടാംഗ, ദാഖാ’-
മഹാ ഭാണ്യം ഭേദി ദ്രുതമമഗമിച്ചാൻനിജവനം.
- 2 അമോ! വേദം, ശാസ്ത്രം ബഹുവിധചരാണ
അഭ്യീവയെ-
നമോ! സാംഖ്യം, ഗ്രാഗം, തപമിവയുമെ
നൈനിവന ഹാ!
ഭവാംഭോധിക്കഞ്ഞക്കരയിലുടനെത്താൻതരണിയാ-
യവോ, ഭാഗ്യം! ഭാഗ്യം! മുജക്കുന്നമാതുംമതിമതി!!
- 3 കനക്കുത്തീരുത്തുകളിക്കലുംവിലം തീന്കുനകക-
കണക്കായോഗിന്തു ഹിമഗിരിയിൽവാഴുകേ,-
സക്തുകം
അകസ്സാലപ്പെട്ടാതുമമതിലംനെത്താനതിമിയായു്
“വിവേകാനന്ദൻ” ശ്രീയതിപതി ചുക്കുളി
ചുത്രമയേ.

കെ വിരുദ്ധാതാവിന്റെ പരീക്ഷ.

“ഇന്നാ“സൊതേന”നുചിത്തം കളരിപ്പയറി-
ലൊന്നാമന്നായ് മുങ്കുപാ വിത്തെനാനു വാണ്ണാൻ;
എന്നാത്തജൻ മുങ്കവയസ്യ സമേതനായി-
വന്നാതു മത്രുഹമിതന്വിലവകരിപ്പ്.

1

സെഴവണ്ണകാനിയെഴുമെൻ സുത്തെത്തൗല്ലുഗോഡ-
ത്രുവെണ്ണ മത്സുത സൊതേനനു മൽ കലത്തിൽ;
ചുവെണ്ണിലാവെതിരിട്ടം ചുകരംമാല ഹാത്താൻ
കൈവന്നവെങ്ങിലതുതനു മദിയ ഭാഗ്യം.

2

കായത്തിനിള്ളു കമനീയത കാത്രുപോരാ-
നായത്തമാം ബഹു ബലിഷ്ടതയും, പയറും,

നായക്ക് വേണ്ടാതാണിൽ, നല്ലഭിമാനവും തന്റെ
പ്രായത്തിനൊരുത്ത് വളരുന്നിരുത്ത് മത്സ്യതകൾ.

3

ആ മാസ്യനാം മുത്തുവരൻ “മതിലൂർ മുത്തകരി”
സാമാസ്യന്മാരിലോടു മറഗണ്ണുണ്ട്;
പ്രേമാതിരേക മവിടേക്കളും, ശ്ലോതേന-
നാമാമൃതം ചുളിക്ക മേകവ തെത്തുകണ്ണുണ്ട്.

4

“എന്തെങ്കിലും! തിരിയിൽക്കിന്ന കൊഴുത്തിവെച്ചു-
പന്നം! മനസ്പി, മമരിഷ്യ നോടേന്” നേനേ,
അന്തസ്ഥിയന്ന മുത്തുവാന്നും ജനത്താടനും
സ്വന്നം നിറുമ്പുവൈദ്യം വെളിവാക്കയുള്ളൂ.

5

ധമ്പുടിക്കടവിലേതില്ല, മേതുഹോയ്ത്തിനിന്ന്
മമ്മതെന്തയും മമസുതന്നറിയുണ്ട്, പക്ഷേ,
ഒമ്മത്രുരാണംലകിലേരോ— ചതിപ്പുയറാ-
ണമമട്ടക്കാ, ക്കവരാടെനുക നെന്തുപായം!

6

“ഇന്നാട്ടിലേതു ചതിയന്ന മൊതേനപാസ്സപ്പെ-
ത്തിനാശ വേണ്ട ലവ” മെന്ന മുരുപ്പിതാശാൻ;
എന്നാലതൊന്നു തരമോരുത്ത് പരീക്ഷ ചെയ്യേ-
രെന്നാതുജഞ്ഞു ചിരജിവിത തീച്ചയാവു.

7

* കാവിൽ കളിച്ച തൊഴുതെനകനില്ലുണ്ടാഴുത്തം
ഭാവിപ്പകാശമുള്ളാൻ മണി ദീപമായി;
സേവിപ്പുവക്കാവില ശക്തികരി കൈവരുത്തം-
ഭേദവി! പ്രസീഡ ഭവനേശ്വരി! മത്സ്യതകൾ.”

8

ഭവം സ്വകീയ മിത്ര സർപ്പമാതേന മാതാ-
വേവം ശഭിരതയിൽ വൈച്ഛ മഹാഗിത്യക്കേ,
അവളുന്നാം ഇരുവൊട്ടം സ്വപ്നവയസ്യരോട്ടം
യീവന്യുക്തിയൊരോതേനന്താവയ്ക്കൻ!

9

കാളിക്കഴുത്തിനെതിരാം ചുമലിൽ കളിക്കം-
കാളിപ്പം കച്ചരം കമലാഭവക്കുത്തം;
നീളംപെട്ടം ഭജയുഗം, വിരിമാറ, നെങ്ഞു-
കാളിഞ്ചലിന്തു കനകോജപ്ലമായ കായം,

10

ചേലാന്നമട്ട മടിയിട്ട് തെറിന്തു ദൃതത-
ചേലാഞ്ചുലക്കുസവു മിനിയ യീരയാനം.

ശൈലബാഭഗതരവവു, മേതൊഴ, വീരകമ്മ-
ശീലാതികൈഞ്ചലവവു മൊത്ത തന്മാപ്പാവം.

11

ആണത്തഹാന്നിതുവിധം നവ ഭീമസേനന്ന
ദ്രോണപ്രഞ്ചം ഇരുവരിജ്ജനേ മുമ്പിലാക്കി;
പ്രാണപ്രിയ പ്രാണയി പോന്നതു വീരധമ്മ-
താണത്തി, നൃനാശമ്പദവോലെ നിന്നുംശിതമു. (കളിക്കം)

12

ജീഴി ജീഴി വീരരൈവരേയു മെതിത്രു തട്ടി-
തെജ്ജീന വൻപലിശ, യദ്ധൂദ, വര്ത്തുളാസം,
ഉജ്ജീനാതം, തടിമിട്ട, ക്ഷേ കേതിനെന്നം-
കൊള്ളീന കട്ടികളിവക്കാരു ക്രൂസലുണ്ണോ !

13

സ്വപ്നാലയപ്പട്ടി കടപ്പതിൽ മുഖ വസ്ത്ര-
പ്പാംതാലവും, മണിവിളക്ക മെച്ചതൊരമു,
സന്താനരഘ്യിസമ ചെന്നതിനേരു പോന്ന-
സന്താന മുല്ലിനിസുമതണ്ണുല മാരിത്തുകി.

14

“തച്ചോളി മേപ്പ്”യിലെഴും ഇര ദൈവത്തൊമ്പി-
ക്കുള്ളാവഹാരമൊരു കൊച്ചു കമാരനേ തോൻ
വേച്ചുതിട്ടുണ്ട് ശ്രദ്ധ” മന്നാവരേ സ്ഥാവിത്രി
സദ്ധീം സപ്പഭവനത്തിനകം കരേറി.

15

* “കനിക്ക്” ചേന്ന് ഇരുദേവതമാർ കണക്കെ
മിനിപ്പുരുണ്ട് വിലസും തിരവായുധങ്ങൾ;
ഉന്നിപ്പുരും പിബാഹരണം
മനിൽക്കടനോഴി മൊത്തേനുനേ നോക്കിനിന്നു.

16

തന്നായുധങ്ങൾ തിരുവിലഞ്ചെരുംതേനു
സന്നാഹമൊ, തടവിൽ വീണു നമസ്ത്രിക്കേ;
മനാഴി, വാനിവയിൽനിന്നൊരുമേയശക്തി
നന്നായ് സപമെഴുന്ന മൊഴി ചൊല്ലിയന്നരഹിച്ച്.

17

വെൺപട്ട, രതാമയ കംബളവും വിരിച്ചു-
സവന്നാഭക്തി തെളിയിപ്പും മെത്തയിക്കൽ
വബൻഇരുക്കാശേ യിത്തതി നമിച്ചു രത-
സവന്തേഴുന്ന കിഴി ഒക്കുണ ചെയ്തു ശിശ്തുൻ.

18

കെതിപ്പാമുതയിൽ വീണാരു ശിശ്യനേ, താൻ
ശക്തിപ്പാൻ ഇരുവെട്ടത്തു ചുനന്ന്, ശ്രേഷ്ഠം
ഭക്തിക്കിരുന്നിതവർ നല്ലോരു നാലുകെട്ടിൽ
യുക്തിക്ക ധീരഗ്രാമവിന്റെയിലന്നാവണ്ണം.

19

നാട്ടിപ്പുകൾക്കൊടി നിരത്തിയോര “കാടത്ത-
നാട്ടിൽ” പ്രമാണികളിൽനോഴമസ്തിഷ്ഠിൽ!

വാട്ടിത്തുച്ചു മിലവെച്ചു, പദാത്മമെല്ലാം
വീടിനുംകളും നിന്നിലതോടു മെത്തി.

20

ചങ്ങാതിശാരാകാരമിത്രായപറ്റിയായി
മങ്ങാതിങ്ങനു മുക്കുവാനിയി ചേര്ന്നാതേനൻ,
അങ്ങായവക്ഷി ചുട്ടേചോടു മെട്ടത്തു ജാധ്യം-
തങ്ങാതേതാരാ ജനനി ചെട്ടുകമോടുമെത്തി.

21

അബ്ദവുട്ടിലക്കിടവിടാതെ വിളുവിയന്നം
തന്ത്യം നിന്നുച്ചു സുതമെന്തലിയിലൊന്നു വീക്കാൻ
തന്നുചെട്ടുകും ജനനിയോങ്ങി ! ഉലക്കമൊന്നാ-
നെവബ്ദവു മമ്മരെയു മൊന്നു കവിത്തു കാണായു ! 22

“നേരിട്ട് തെററിതു പൊരുക്കക്ക” എന്ന പാദ-
താരിൽപ്പതിച്ചു പറയും സുതനേക്കുംനേനു,
വാരിപ്പുടിച്ചു മടിയേററിയിത്തതി ഗാഡം
വാരിത്രശാലിനി പുനർന്നു പറഞ്ഞു ഉണ്ടം.

23

“നീതനെ മസുതനിനി തൃതിയക്ഷവായിൽ-
പ്രാതക്കു നീ പെട്ടകയില്ലെ തീച്ചുയായി.
വേവതന്നു മേറിയൊരു ചോറിനി ഞാൻ തങ്ങേന്നു
വേതം വരാതെ മുകുതിനീ വള്ളത്തിവെപ്പാൻ.” 24

ടെപ്പിപ്പരീക്കി, വിജയിച്ചു കമാരനേ, താൻ-
കെട്ടിപ്പണന്ന് ജനനി മുവമൊന്നു നോക്കി,
അംജ്ഞികുംഭക്കിടയിലു മതിലുൾക്കു മുക്കുഡി
പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു, സഭയും കുറുക്കത്തിൽ മുങ്ങി.

25

